

[Hans Hækkerup]

sprunget fra det. De radikale interesserer sig jo meget for, om der var et flertal eller ej, og jeg har udtrykkeligt gang på gang både før og efter bekræftet over for hr. Bernhard Baunsgaard, at der var et flertal. Hr. Bernhard Baunsgaard har også fået det skriftligt nu.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Nu har vi jo forstået på hr. Bernhard Baunsgaard, at han anser konfliktfonde for at være noget farligt, og at det er baggrunden for, at de skal underkastes en helt speciel form for beskatning. Vi har ikke noget ønske om at friholde konfliktfonde, hvis man i øvrigt kan finde frem til rimelige og retfærdige regler, der ikke er udtryk for vilkårlighed, og det ved hr. Bernhard Baunsgaard også udmærket godt. Det, vi er uenige om, er fagbevægelsens væsentlige rolle her i samfundet, og jeg må endnu en gang beklage, at menneskerettigheder bringes ind her; det er ganske urimeligt.

Men jeg vil gerne spørge hr. Bernhard Baunsgaard, om dette, at det nu er så vigtigt at få arbejdsmarkedets fonde under kontrol, har forbindelse med, at det åbenbart også for det radikale venstre er så vigtigt at støtte det, som vores partis ordfører kaldte pengearistokratiet. Det er, som om der er en forbindelse: den ene side – fagbevægelsen – skal svækkes; den anden side – pengearistokratiet – skal styrkes. Det kan dog ikke være det radikale venstres politik.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nej, pengearistokratiet skal ikke styrkes, og jeg havde meget gerne set, at vi havde undgået den ufødte generation. Det er det, det drejer sig om; der var ikke andre ting, vi ikke kunne tale os til rette om.

Vi er her for første gang inde på en lovgivning på et felt, der hidtil ikke har været berørt af lovgivningen: fondene og de store organisationers kapitalmagt. Jeg havde håbet, at vi kunne samles om det. Jeg er tilfreds med, at der i forliget med regeringspartierne kommer kontrol ikke alene med de fonde, der ejes af fagforeningerne og Dansk Arbejdsgiverforening, men også med alle de

andre fonde, der opspares af erhvervsøkonomiske foreninger, der gennem fradragsretten for deres kontingent kan samle en enorm kapitalmagt, og som kan være en trussel for, hvordan det danske samfund udvikler sig.

Jeg er meget bekymret over, at disse meget store og stærke organisationer skubber menneskerettighederne til side. Vi har en dom fra Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg, der ganske klart siger, at menneskerettigheden til at danne foreninger også må forstås, om jeg så må sige, til den modsatte side – negativt, som det hedder i fagsproget – altså således, at man også har lov til at lade være med at være medlem af en organisation. Det er det sidste, der gennem magtanvendelse er nægtet chaufførerne.

Jeg har selv været formand for en fagforening. Jeg er vel en af de få af denne debats debattører – måske den eneste – der har været det. Jeg har aldrig fra min organisations side haft brug for at foretage overgreb mod de enkelte ansatte, der ikke ville være medlemmer af vores organisation, og vi har alligevel kunnet føre sagerne igennem til gavn for vore medlemmer.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Da også jeg har deltaget i diskussionen om fondslovgivningen ganske længe, vil jeg i anledning af hr. Bernhard Baunsgaards gentagne indlæg gerne gøre nogle enkelte bemærkninger. Den ene er, at jeg troede, vi var meget enige om, at der var behov for en fondslovgivning, og at det var rimeligt at gå så langt som til at få fjernet familiefonde, der kunne begunstige ufødte generationer, i hvert fald få umuliggjort det i fremtiden. Jeg havde egentlig også forstået hr. Bernhard Baunsgaards holdning sådan, at det ville være ønskeligt, hvis man med grundloven i behold kunne gå videre end det. Men det, som jeg ikke forstår, og som nu er blevet klart belyst heroppe fra talerstolen, er følgende: det er korrekt, at der var enighed mellem socialdemokratiet og de radikale; det er korrekt, at der var et flertal for det ændringsforslag, og det er korrekt, at den enighed blev dokumenteret, før der blev skrevet betænkning. Hvad er det så for nogle ting, der forhindrer hr. Bernhard Baunsgaard i at stemme